

Sp. 436). *Oversendt til Folketinget.* 1. Beh. $\frac{1}{2}$ (F. Sp. 3135). 2. Beh. $\frac{18}{2}$ (F. Sp. 4058). 3. Beh. $\frac{19}{2}$ (F. Sp. 4118). *Tilbagesendt til Landstinget.* Eneste Beh. $\frac{2}{3}$ (L. Sp. 639). Loven städfästet 1. April 1910. (Lov-Tid. Nr. 66).

Ved Lov Nr. 47 af 16. April 1873 bestemtes, at »det franske Gramsystem« skal anvendes ved al Handel med Ædelstene og ægte Perler. Den Vægtenhed, der hidtil har været benyttet, er den hollandske Karat (der vejer 205,894 Milligram), og heri er der for saa vidt ikke ved Meterloven af 4. Maj 1907 gjort nogen Forandring, idet efter Lovens § 4, 3. Stk., de i Henhold til Loven af 1873 justerede Vægtlodder fremdeles kunne benyttes efter deres Bestemmelse. Af den i Paris i Oktober Maaned 1907 afholdte 4de internationale Konference for Maal og Vægt blev det imidlertid anbefalet ved Beregningen af Ædelstenes Værdi fremtidig at benytte en fælles Vægtenhed, svarende til 200 Milligram. Denne Tanke har fundet almindelig Tilslutning hos de forskellige Lande — bl. a. fra den danske Regerings Side, efterat saavel Meterudvalget som de faglige Guldsmedeorganisationer have anbefalet Sagen. Herpaa gaar saa den nye Lov ud, idet den bestemmer, at »ved Anvendelsen af det metriske System i Handel med Ædelstene og ægte Perler, jfr. Lov Nr. 47 af 16. April 1873, skal fremtidig benyttes Vægtenheden den metriske Karat (Meterkaraten) svarende til 200 Miligram«.

Lovforslaget, som det var fremsat, brugte det Udtryk, at den nye Vægtenhed fremtidig skal benyttes ved Anvendelsen af „det franske Gramsystem“ (der som ovenanført er det System, der indførtes her i Landet ved den i Lovens Tekst anførte Lov af 1873). Ellinger foreslog i Folketinget dette ændret til: ved Anvendelsen af „det metriske System“, hvilket skulde være korrektere, efterat Metersystemet er indført for Maal og Vægt. Ministeren mente, at den Sætning, der vilde komme ud deraf, vilde være mindre heldig, sproglig set, og at det endvidere fra et almindelig borgerligt Synspunkt vilde være det naturligste i en Lov om *Vægt* at henvise til *Vægtbestemmelser* og ikke til noget, der leder Tanken hen paa *Maal*, om end han ikke turde bestride, at Ellinger muligvis havde Ret „fra et højt videnskabeligt Städe.“ Folketinget valgte at slutte sig til Ellinger, idet hans Forslag vedtoges